

Iskolakertünk 2020/2021

Tavaly ősszel abban bízunk, hogy végre lesz egy TELJES kertészkedős tanévünk... hát persze, hogy nem így lett. A járványhelyzethez alkalmazkodva (pl. kisebb csoportokban, osztályonként szeparáltan) láttunk munkához. Köszönhetően a kedvező időjárásának, a szeptemberi vetésből spenót, tépősaláta, retek, rukkola jutott a tányérunkra ill. tálcáinkra. Szép termést szüretelhattünk október és november folyamán. Az 5. osztályosok a technika órák keretein belül derekasan kivették részüket a munkából: vetettek, szüreteltek, gazoltak, öntöztek, komposztálót állítottak össze, vadon termő ehető termésekkel ismerkedtek. Egy projektmunka keretében élménykollázsokba illetve varázslatos makettbe öntötték, hogy ők hogyan látják az iskolakertünket.

Az Öko-csoport hatalmas tervekkel és lelkesedéssel várta a tavaszt. Miután a veteményesünkben a termőréteg max. 20 cm, termőföldet hoztunk és a régi, pici emelt ágyásokat átalakítottuk. Az alsós osztályok számára 3 nm-nél valamivel nagyobb ágyások készültek, a felsősöké a régi, nagy magaságyás lett. A magaságyásokon kívüli területet komposzttal javítjuk.

Startra készen állunk, hogy palántázzunk, csíráztassunk, vessünk, kapáljunk... mikor újra beköszöntött a digitális oktatás. A zárás előtti utolsó órákat villám-palántázással töltöttük, hogy mire (talán) visszatérünk, kibújjanak növényeink. Míg a gyerekek távol voltak, palántáink egy kis fóliasátorban növekedtek. Be kell vallanunk, ezen a tavaszon nemcsak mi fáztunk, hanem a növényeink is...

Szerencsére jó hírek is érkeztek: az Iskolakertekért Alapítvány által kiírt "Biztonságos iskolakertek - egészséges talajokon" pályázaton sikerrel szerepeltünk és megkaptuk a több helyről vett talajminták megnyugtató talajvizsgálati eredményét.

A digitális oktatás alatt a pedagógus kollégákkal összefogva szorítottunk alkalmakat arra, hogy minden ágyás nagyobbik részét bevessünk – így a gyerekeket egy kis tavaszi kert fogadta, de maradt még hely a palántáknak is.

Az áprilisi visszatéréssel a gyerekek is újra nekiláthattak a kertészkedésnek. Minden zöldellő ágyásban találtak valamit: retket, sárgarépát, salátát, borsót, lila- és vöröshagymát, spenótot, céklát. Kíváncsian ismerkedtek velük és élvezettel csipegették a zöldeket a parcellákból.

A fennmaradó üres részekre a márciusi magvetésből kis palántákká cseperedett növényeket ültették ki a gyerekek: a karalábé-, mángold-, paprika-, paradicsompalánták is helyükre kerültek. A korábban az osztályteremben gyökereztetett batáta-palánta szabadföldbe került (az ágyásokon kívülre) illetve néhány szem krumplit is elrejtettek a gyerekek, hogy majd ősszel egy kincskeresés során megkeressük a gumókat. A később felszabaduló helyekre másodvetésként tökfélék, dinnye, zöldbab, cékla került.

Külön ágyás készült az évelőknek: jól sikerült a sóska-vetésünk, és nagyon féltjük az apró spárga-magoncainkat.

A kis támfalunk oldalában a megújult eperágyásunk jól érezte magát, és már lassan minden gyerek felismeri a hatalmasra fejlődött rebarbarát. Sajnos az első pici málnaszemeknek hiába örültünk, az aszály nem kímélte őket. Most már látszik, hogy a homoktövis és a feketeribizli-töveket is pótolnunk kell. Öröm viszont, hogy a ribizlibokraink állják a kiképzést, szépen megerősödtek.

Az ágyásokról térkép készült, ami a kis faházunkba került – ezen a gyerekek bejelölhetik, hová mit ültetettek.

Népszerű a kölcsönkapott mechanikus fűnyírónk, aminek használatáért versenyeznek a gyerekek. Ha néha mégis megpihen a szerkezet, mindig akad 1-1 gyerek, aki egyszer csak felkapja és fut vele egy kört! Jövőre összegyűjtjük a fűkaszálékot, hogy legyen alapanyagunk mulcsoláshoz és ezzel óvni tudjuk talajunkat a kiszáradástól.

Figyeltünk a növénytársításokra; körömvirágból, sarkantyúkákból, büdöskékből védelmi rendszert építettünk ki. Örültünk a levéltetvek ellen támadást indító katicalárváknak, majd katicabogaraknak. A szerencsésebbek ismerhetik a nálunk lakó zöldgyík-párt, fürgé gyököket. A csapadékos tavasznak köszönhetően salátabárt nyitottunk éti csigáinknak, majd gyorsasági futamokat rendeztünk nekik. Volt vendégünk szarvasbogár, szenderek, szitakötők, sokféle méh, hernyó és pillangó, figyeltünk cinkéket, feketerigót, gerlét, a legszerencsésebbek őzikét is láttak felvillanni... alkalom nyílt megfigyelésre, összehasonlításra, megtapasztalásra, sok-sok kérdés feltevésére és válaszok keresésére.

Bővült a fűszer- és gyógynövénykertünk: a klasszikusokon kívül cickafarkunk, borsikafűvünk, metélőhagymánk- és petrezselymünk, currynk is van, de ha akadt egy kis üres hely, megtöltöttük azokat is egy nyári virágokkal: borágó, rezgő, viola is színesíti a kertrészt. Elkészültek nemcsak magyar, hanem német nyelven is a jelölők.

Tavasszal csatlakoztunk az Iskolakertekért Alapítvány által meghirdetett Beporzóbarát-kertekhez. A karantén ellenére mi megnyitottuk a saját méhecskeszállodánkat, gondoskodtunk a beköltözők teljes ellátásáról: friss ivóvíz és a virágoknak köszönhetően terített nektár-asztal várja vendégeinket. Került az akáckugliból készült hotel elé egy kis mezei virágos sáv, ahogy az iskolakerítés elé is: itt pipacs, búzavirág, muskotályzsálya, facélia, lenvirág, orbáncfű nyílik. A domboldalunk nagy részén, kb. 500 nm-en meghagytuk a növényzetet és fantasztikus, fűszeres illatú, színes mezei virágok várják a nektárra éhezőket. Ismertető anyag került a faházunk falára a beporzásról, tájékoztató a méhecske-hotelek készítéséről. A hotelünk jónéhány szobája már foglalt, a gyerekek számára nagy élmény volt, hogy minden nap megnézzék, van-e új lakó.

A régi főbejárat mellett kis tavat hoztunk létre – reméljük, itt is hamarosan egyensúly alakul ki és önfenntartó rendszert sikerül megvalósítani. A tó már most egy új „nyugalmi zónát” alakított ki maga körül.

Egy májusi pénteken hirtelen ötlettől vezérelve még aznap kert-boltot nyitottunk. Megmaradt palántákat, termést árusítottak a gyerekek. Az izgalmas feladat népszerű volt, biztosan megismételjük!

A nehézségek ellenére sokunkat, sokat tanított a kert – és azt hiszem, elmondhatom, mindannyian élvezük az ott töltött, hol lelassuló, hol felgyorsult időt.